

ירדן לוינסון:

„מלהיות יפה נשאר הרבה זמן פנוי!“

גבר אחד אמר לי, שאילו ירדן לוינסון היתה אומרת בטלוויזיה „בנוזין הוא בנוזין והוא טוב!“ הוא היה שותה שתי כוסות בנוזין ליום. אבל ירדן היא לא רק יפה. היא גם חרוצה ושפתנית. ומהשבוע היא אחת המנהלות של „תל-אביב הקטנה“.

● **מה את יודעת על ניהול מיסעדות, ירדן?**
אני כבר יודעת קצת. כי אני כל הזמן לומדת. אבל כמוכן שאני עוד לא יודעת מספיק כדי לנהל בעצמי מיסעדה כזאת. אנחנו עכשיו חמישה מנהלים. שכל אחד מהם אחראי לתחום אחר.

● **מה התחום שלך?**
אני אעסוק בעיקר ביחסי-ציבור ובאירגון אירועים מיוחדים. הייתי רוצה שהמקום יהיה יותר ממיסעדה. מעין מרכז לאירועי קולנוע עם אוכל. ארצה לארגן כאן פרמיירות של סרטים, והתקשרתי עם בית-הספר לקולנוע בית-צבי. אולי נציג כאן, כמיסעדה, עבודות של התלמידים.

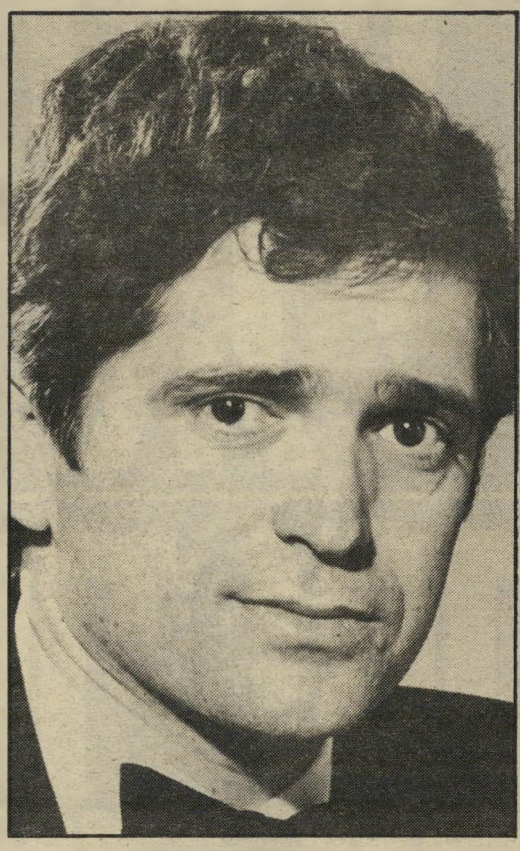
יש לי עוד הרבה תוכניות. אבל לא ארבה עליהן, מחשש עין הרע.

● **למה את צריכה את כל זה?**
להיות יפה זה לא מספיק. נשאר מזה המון זמן פנוי. ולמה שלא אלמד משהו חדש ואצליח בו?

● **תקבלי משכורת?**
לא. אנחנו, כל חמשת המנהלים, גם השקענו כסף ונכלל בעשינו גם שותפים של ממש. אם יעבור טוב ונעשה רווחים, נתחלק בהם.

● **לא מפריע לך שדווקא רפי שאולי הוא שנתן לך את ההזדמנות?**
הרעיון הראשוני היה שגלי ויסמן, חברה שלי, ואני נפתח מקום לעצמנו. אבל כשהעיסקה התפססה ורפי ראה כמה אנחנו רוצות את זה הוא נתן לנו את ההזדמנות להתחיל אצלו. בשבילי, זו סיבה טובה לרצות להצליח במיוחד.

● **כמה פעמים בשבוע תעבדי?**
בהתחלה ממש כל יום. כי יש לי עוד הרבה מה ללמוד.

מיכאל שני:

„זו מקהלה מיקצועית שלא מקבלת כסף!“

בשבוע הבא יוצאת „המקהלה הפילהרמונית תל-אביב“ לסיבוב הופעות בגרמניה. המקהלה, המונה 85 זמרים, תופיע ברפרטואר איקאפלה (ללא ליווי תזמורת) בשירה על נושאים תנכיים אשר חוברו על-ידי מלחינים שונים והם מושרים בגרמנית, לאטינית, יוונית, איטלקית, עברית וערבית.

אחרי שנהייתי באופן יוצא מהכלל מהחזרה הגנראלית. נגשתי אל המנהל המוסיקאלי והמנצח של המקהלה, מיכאל שני, ושאלתי אותו מדוע מקהלה כל-כך טובה. שקיימת כבר יותר מ-40 שנה. עוד לא הגיעה לידיעת הציבור הרחב.

הסיבה העיקרית היא שמנצחי המקהלה התחלפו בה יותר מאשר בכל מקהלה ממוסרת.

● **מדוע?**
אני חושב שלמנצח קשה למצוא את יעורו בניצוח על מקהלה. המופיעה בדרך-כלל עם תזמורת, ואז מנצח התזמורת מנצח על שניהם. ככה יוצא שהמקהלה היא נספח של התזמורת.

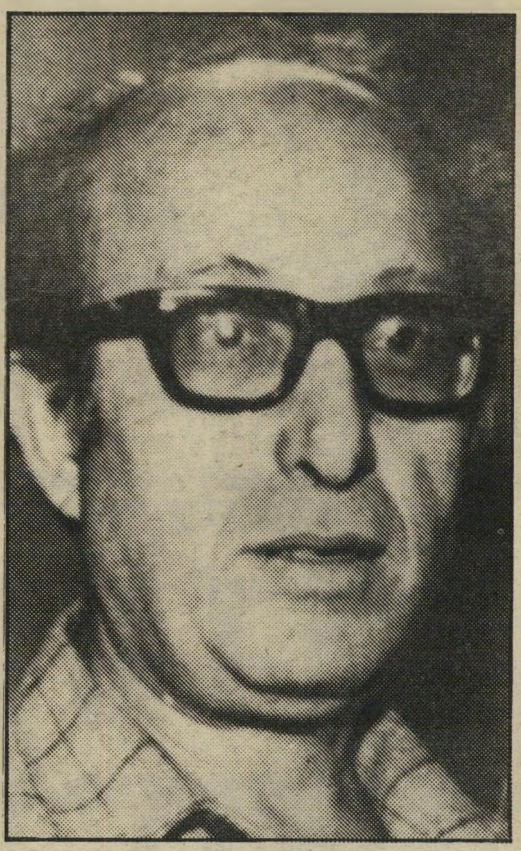
● **ולמה אתה מרוצה מזה?**
כשלקחתי על עצמי את העבודה עם המקהלה, שיניתי את הרפרטואר כך, שיכלול הרבה יצירות איקאפלה. אני מוצא בזה סיפוק עצום ואני חושב שגם זמרי המקהלה כך.

● **האם זו מקהלה מיקצועית או חובבנית?**
הזמרים אינם מקבלים כסף תמורת עבודתם, אבל הררישות הן מיקצועיות לגמרי ובחינות-הקבלה הן קפדניות מאוד. יש הרבה מאוד בוגרי אקדמיה והרבה מורים למוסיקה. כולם, למשל, קוראים סולפאג'. רוב המקהלות בעולם לא מקבלות שכר תמורת עבודתן, אבל בגלל זה אי-אפשר לקרוא להן מקהלות חובבנות.

● **כל עניין המקהלות התפתח, או הגיע לשיא בכנסיות. מאיפה שאבו היהודים את תרבות המקהלות שלהם?**
זה נכון שהיהודים לא פיתחו את השירה המקהלתית, בגלל העובדה שהמקהלה סימלה במשך שנים את הצד הכנסייתי. יש לנו מסורת קצרה ואנחנו כל הזמן בחיפוש-ידידות. אבל קמו יוצרים בארץ, שכתבו יצירות חשובות למקהלות, כמו יחזקאל בראון וחיים אלכסנדר, ועובדה זו נתנה דחיפה עצומה למקהלות.

● **ספר קצת על עצמך. איך בחרת להיות מנצח מקהלות דווקא?**
דווקא השבתי להיות צ'לן, אבל שירותי הצבאי הארוך, ומייד אחריו- מלחמת יוסידיפוזורים, קטעו את עבודתי המוסיקלית לחמש שנים, שבהן היה לי זמן לחשוב והתחלתי ללמוד ניצוח על מקהלה אצל סטנלי ספרבר.

זכיתי במילגנה ונסעתי לארצות-הברית. שם התקבלתי לאחת המקהלות הירועות בעולם. מקהלת המורמונים. שבה שרת, ניצחתי ולמדתי.

מרדכי קופ:

„מה שנהוג בירושלים נהוג גם בפתח-תיקוה!“

בהלווייתו של דן עומר, שבוע שעבר, נדהמו רבים מן המשתתפים לראות כיצד מסתדרים הגברים המלווים בשתי שורות מקבילות וביניהם עובר אביו של המנוח. אף אחד מאיתנו לא ראה מינהג כזה בעבר. ולכן שאלתי את מרדכי קופ, ירושלמי שומר-מיצוות, שהיה בין העומדים בשורות, מהיכן המינהג הזה.

זה האקט הראשון של ניחום-אבלים שנעשה בכיתת-הקברות, לפני ניחום-האבלים בכית. את הרבר הזה עושים כשנפטר בן. המלווים עומרים בשתי שורות והאב עובר ביניהם כדי לאסוף את הניחומים. במיקרה שנפטר האב, לא עושים אותו רבר, כי הבן לא הולך אחרי הארון, אלא לפניו.

● **האם זה נהוג רק בירושלים?**
כל מה שנהוג בירושלים נהוג גם בפתח-תיקוה, הואיל ומייסדי פתח-תיקוה באו מירושלים, ויש הרבה מינהגים ששייכים רק לשני המקומות האלה.

● **ידוע לך מה מקורו של המינהג, והאם הוא משותף לאשכנזים ולספרדים?**
אני יודע שזה נהוג אצל אשכנזים. ניחום-אבלים הוא מיצווה וכתוב „אל תחמיץ מיצווה“. לכן מקרימים ועושים את המיצווה כבר בכיתת-הקברות.